

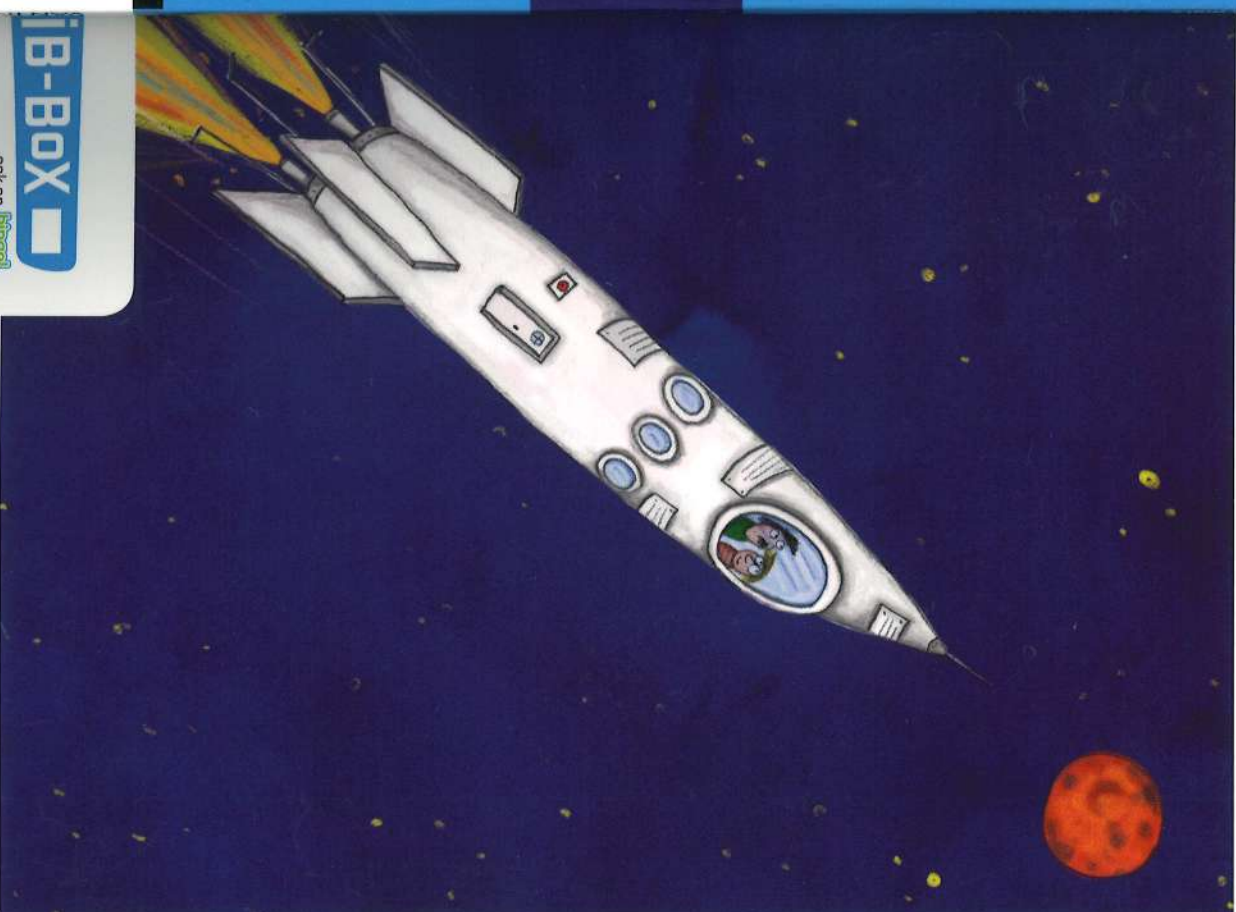
Een ijsje van Mars

Waldo is op reis aan zee. Zijn zusje is nog klein en huilt veel. Van zijn moeder moet hij een ijsje halen voor die schreeuwer. Hij komt bij een winkel waar ze raketijsjes verkopen. Niet zomaar raketijsjes, je vindt ze nergens anders. Daar begint zijn grote avontuur. Er komt een raket in voor, een hakbijl, zelfs een Gloepiel! Wat dat is, kom je te weten in dit verhaal.
Alleen voor liefhebbers van niet-smeltende ijsjes.

Een ijsje van Mars

Evelien De Vlieger en Loes Riphagen

BIB-BOX

bingel

Haal meer uit dit boek!
Ga snel naar bingel.be.

www.vanin.be

VAN IN

a Sanoma Company

BIB-BOX

ook op **bingel**

1

Elke zomer gaat Waldo naar dezelfde flat
aan zee. Niet naar de Zwarte Zee of de
Stille Zuidzee. Gewoon naar de saai
Noordzee.

'Waldo! Kom je nog?' roept zijn moeder.

'We wachten al een uur!'

Moeders overdrijven graag, maar Waldo
sloft toch mee de trap af.

2

Op de dijk schieten fietsers, gocarts
en honden voorbij. Waldo slalomt
erdoorheen naar hun strandhok.

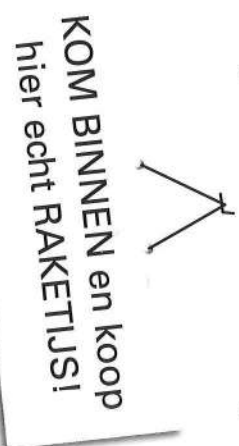
Waldo's zusje zeurt de hele weg. 'Ijsje,
ijsje, ijsje!' brult ze. Zijn moeder zucht
diep.

'Toe, Waldo, haal eens een ijsje voor
jou en je zus', vraagt ze. 'Jij kunt dat al
alleen.'

3

Waldo weet een plek waar ze een nieuw soort ijsjes verkopen. Raketijsjes die hij nog nergens anders zag.

Was het hier? Of misschien daar? Waldo dwaalt door de stad met het briefje van vijf euro in zijn hand. Dan ziet hij het:

KOM BINNEN en koop
hier echt RAKETIJS!

Hij duwt snel de deur van de winkel open.

4

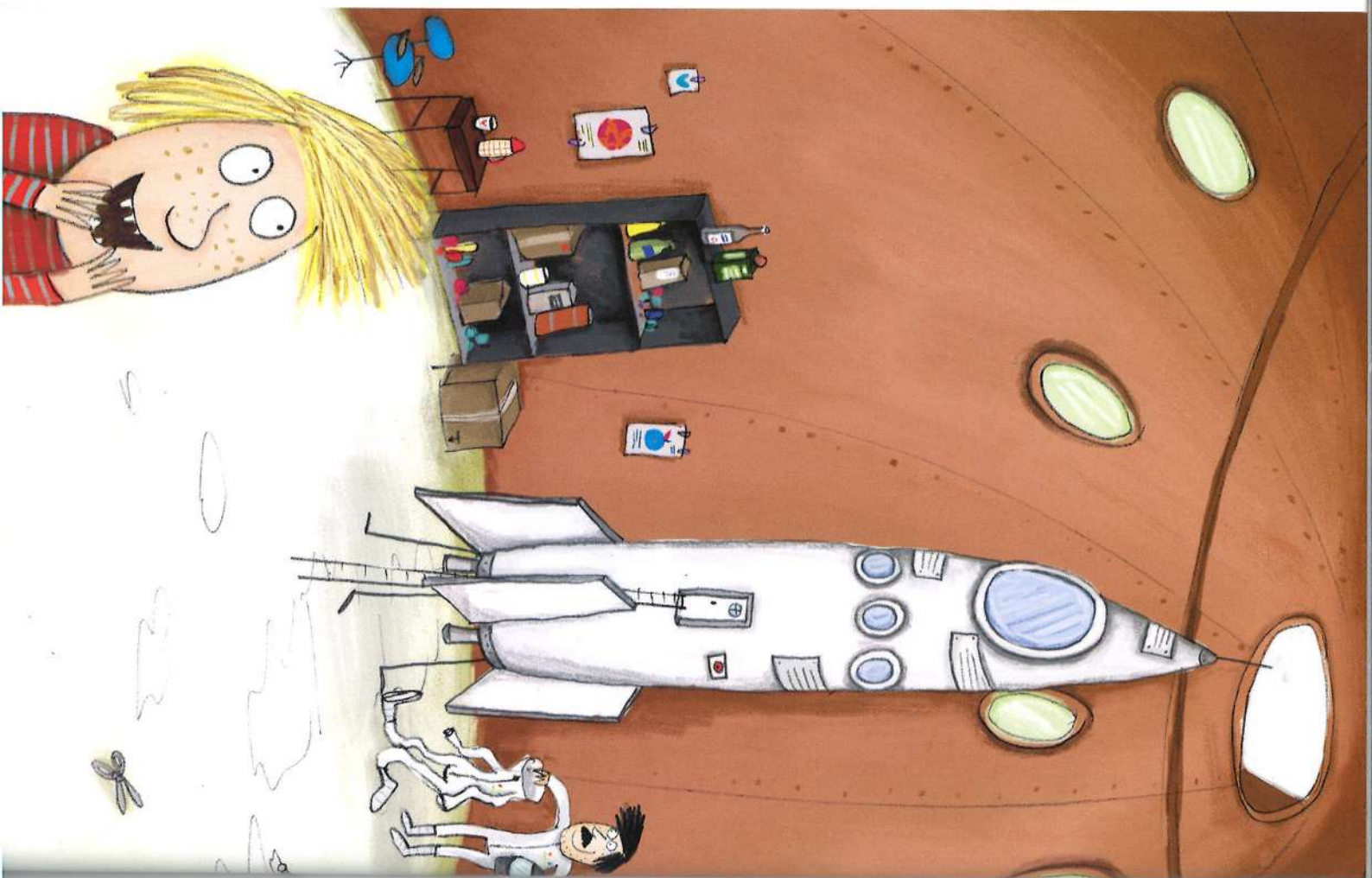
4

'Twee ijsjes graag', zegt Waldo met het water al in de mond.

'We zijn gesloten', zegt de man achter de toog.

'Maar ... daar staat ... mijn zusje wil ...'
De man lijkt Waldo niet te horen. Hij doet de voordeur op slot en verdwijnt door een deur achterin. Waldo kan niet anders dan hem volgen.

5

5

Hij staat nu in een pakhuis. Een groot wit gevaarte wijst als een pijl omhoog. Is dat een raket? Boven hun hoofd schuift een dak open, en ook de mond van Waldo valt open. Daar is de man weer. 'Ik zit door mijn voorraad ijs', zegt hij. 'Even wat inslaan. Zin om mee te gaan?' Hij houdt twee ruimtepakken in de lucht.

6

Daar hoeft Waldo niet over na te denken.

Hij trekt het pak aan en stapt in de raket.

Samen tellen ze af.

Tien.

Negen.

Acht.

Zeven.

Zes.

Vijf.

Vier.

Drie.

Twee.

Een.

Start!

Waldo ziet de aardbol in de verte. Hij

is klein als een blauwe knikker. Waar

vliegen ze naartoe? De maan? Venus?

Of meteen maar naar Mars? Het maakt

hem niets uit. Alles beter dan de

Noordzee!

7

Wanneer ze vaart minderen, ziet Waldo

een oranje planeet. Mars, weet hij. Gaan

ze hier landen? Ja hoor, de raket staat

al op de grond. Waldo mag als eerste

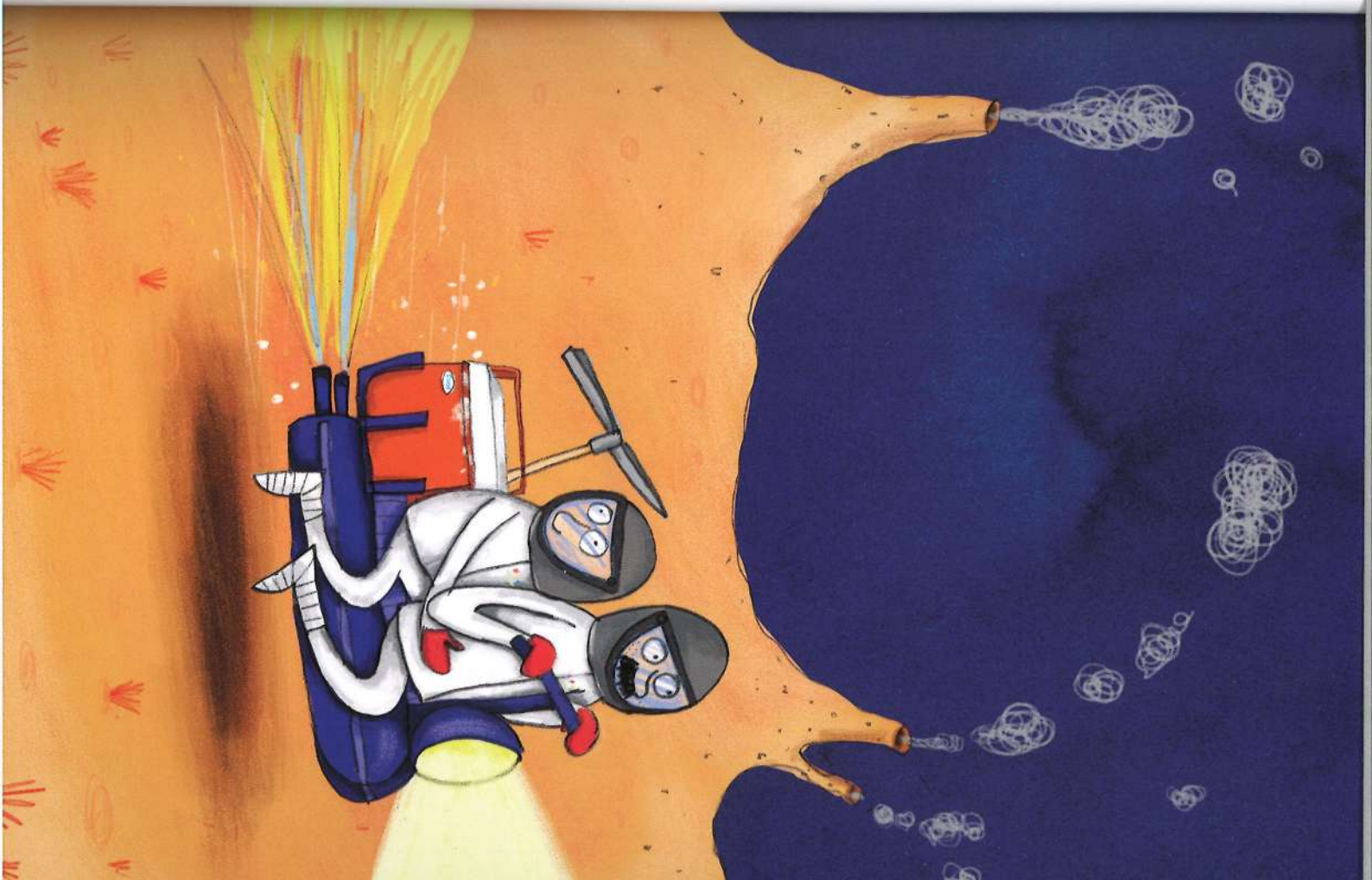
uitstappen.

'Wil jij de vlag planten?' vraagt de man.

Sneeuwwit is die vlag. Waldo stopt ze

diep in het zand.

8
De man haalt een houweel en een koelbox uit de raket.
'We gaan ijs kappen', zegt hij. 'Voor mijn Raketijsjes gebruik ik alleen ijs van Mars. Dat smaakt het beste en het smelt niet.'
Waldo weet alles over het heeal, dus ook dat er ijs is op Mars. Maar dat dat ijs gebruikt wordt voor onze ijsjes?

9

Op een ruimtebrommer vliegen ze
boven Mars. Ze zien grote zandvlakten,
een vulkaan en een vallei. Er is nergens
een huis of een straat. Hier wil Waldo
liever niet verdwalen ...

Terwijl ze even rusten op een duin, voelt
hij iets op zijn rug tikken. De ijsjesman
staat op de duin voor hem: hij kan het
dus niet zijn. Waldo's hart slaat snel. Hij
durft niet om te kijken.

10

'Gloepie!' hoort hij.

Gloepie? Dat klinkt niet boos.

Hij draait zijn hoofd een beetje en ziet
een mannetje, zo klein als de duim van
zijn papa. En hij ziet er groen en gek
uit, net als de marsmannetjes in strips.
Bestaan die echt?

'Ak ak Gloepie', zegt het mannetje. Wat
betekent dat? Waldo zwaait naar de
ijsjesman. Roepen durft hij niet. Hij wil
die Gloepie niet doen schrikken. Maar
het is al te laat. Hij is weg.

'Gloepie!' roept Waldo. 'Kom terug!'

11

'Tijd om te vertrekken', zegt de man.

'We mogen niet treuzelen. Als de winkel te lang dicht is, komen de klanten niet terug.'

Op hun ruimtdebrommer vliegen ze weer naar de raket. Waldo ziet niets dan wit.

Nergens een groene stip ... Waar kan die Gloepie nu toch zijn?

12

Op de zee van ijs hakken ze erop los.

Alle ijsbrokken gaan in de koelbox.

'Eens proeven?' vraagt de man.

Waldo likt aan het ijs. Het smaakt puur en fris, als sneeuw in zijn mond. Zijn tong is lam van de kou wanneer ze vertrekken.

13

Op de brommer speurt Waldo
naar groene stippen. Als er één
marsmannetje is, moeten er nog zijn.
'Leeft er iemand op Mars?' vraagt hij
aan de ijsjesman.
'Groene mannetjes, bedoel je? Nee,
die zijn er niet. Hier is alleen stof en ijs.
Maar wel het allerbeste ijs!'

14

Daar staat de raket, klaar voor de terugreis. De vlucht gaat veel sneller nu ze naar huis vliegen. Waldo is blij wanneer hij de aarde ziet. Mars was dor en leeg en hij is moe van het hakken. Dat hij een marsmannetje zag, was wel leuk. Maar hij baalt ervan dat het even plots weg was.

15

Ze zijn veilig geland. Het pak mag uit. De man gaat snel naar zijn winkel. Er staat al een lange rij voor de deur. 'Eindelijk!' roepen de klanten terwijl hij de deur opent. 'We gingen bijna naar de supermarkt!' Waldo gaat achter in de rij staan. De ijsjesman bedient hem toch als eerste. 'Deze jongen heeft haast', zegt hij tegen de klanten. 'Wat wil je graag, reisgezel?' Waldo bestelt twee Raketijsjes. Hij zoekt in zijn broekzak naar het geld. Het briefje zit er nog, maar hij voelt ook iets anders ...

16
'Daar was je al die tijd', denkt Waldo. Hij betaalt voor het ijs en holt de straat op. Als zijn zusje maar niet meer aan het krijsen is, denkt hij. Hij steekt zijn neus in de lucht en ruikt de zee. Als een raket schiet hij tussen de benen van de mensen door. Daar ziet hij hun strandhok ali!

Over auteur **Evelien De Vlieger**

Ik heet Evelien De Vlieger maar vliegen kan ik niet. Dus werd ik schrijfster. Ik schrijf boeken voor kleine en grote kinderen. 'Een ijsje van Mars' schreef ik samen met mijn zoon van acht. Hij kwam met het idee, ik schreef het. Zo kon ik toch nog vliegen, naar Mars nog wel!

Wil je meer lezen van mij?

Zoek dan eens naar 'Job en de duif'. Job is een jongen van zeven. In zijn tuin leert hij een stoere duif kennen. Een duif met veel praatjes. Hij helpt haar ontsnappen bij haar baas.

Ik schreef drie boeken over Job en die duif. Dus je bent er even zoet mee.

Job en de duif, Lannoo (2010)

Job en de duif reddden kip, Lannoo (2012),

Job en de duif schrikken zich een buit, Lannoo (2014)

Wil je meer lezen over mij?

Hier vind je alles: eveliendevlieger.wordpress.com

Wil je een mailtje van mij ontvangen?

Stuur dan zelf eerst een mailtje naar evelien.de.vlieger@pandora.be.

Anderere boeken van Evelien in BIB-Box:
■ Een dief in het kamp ◆ Sinterklaas wil een nieuwe job

Over tekenaar **Loes Riphagen**

Loes Riphagen debuteerde in 2008 met haar boek

Slaapkamernachtliedertjes. Met haar vrolijke en eigenwijze tekeningen valt ze op bij publiek, pers en verschillende jury's. In 2013 maakt ze het speciale prentenboek van de Kinderboekenweek in opdracht van de CPNB, met de titel Zzz. Loes wordt alom geprezen voor haar prachtige illustraties en gevoel voor detail. Haar werk is in vele landen verschenen.

17

Zijn zusje roept blij 'JUSJE!' wanneer

ze hem ziet. Waldo geeft haar het

Raketijsje.

'Had je genoeg geld?' vraagt zijn

moeder. Waldo voelt in zijn zak en geeft

haar één euro terug.

'Kijk,' zegt hij, 'ik kreeg er zelfs een

sleutelhanger bij!'

Hij geeft Gloeopie een knipoog en likt blij

aan zijn ijsje van Mars.